

**การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสอนแบบร่วมมือเทคนิคSTAD
กับการสอนแบบ Backward Design เรื่อง ประเภทของเครื่องดนตรีสากล
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สายสามัญ โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน**
**The Comparison of Learning Achievements between Using Stad
Cooperative Learning and Using Backward Design Approach on
Music Instruments for Common Prathomsuksa 5 Students at
Sararas Witaed Bangbon**

ทัศน์ัย เพ็ญสิทธิ์ *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนแบบ Backward Design เรื่อง ประเภทของเครื่องดนตรีสากล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สายสามัญ โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 เรียนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/6 จำนวน 30 คน กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design เครื่องมือที่ใช้ในการในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำนวน 3 แผน 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design จำนวน 3 แผน และ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test independent

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD การสอนแบบ Backward Design

* นักศึกษาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี (ดนตรีศึกษา) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

Abstract

The purpose of this research was to compare learning achievements between using STAD cooperative learning and using backward design approach on music instruments for common Prathomsuksa 5 Students at Sarasas Witaed Bangbon. The sample group included two groups of students: the former were 30 Pratomsuksa 5/3 students for STAD cooperative learning and the latter were 30 Prathomsuksa 5/6 students for backward design. The research instruments consisted of 1) 3 STAD cooperative learning-based lesson plans 2) 3 backward design approach-based lesson plans and 3) achievement test. Data was statistically analyzed in mean, standard deviation, and t-test independent.

The findings revealed that learning achievements of those who learned through STAD cooperative learning were higher than those of the students who learned through backward design approach significantly ($p < 0.05$).

Keywords : STAD Cooperative Learning, Backward Design Approach

บทนำ

การศึกษาที่สร้างคุณภาพชีวิตและสังคมบูรณาการอย่างสมดุลระหว่างปัญญา คุณธรรม และวัฒนธรรม เป็นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อคนไทยทั้งปวง มุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็ก ปลูกฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ตั้งแต่วัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน และพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และสามารถตรวจสอบได้อย่างมั่นใจว่า การศึกษาเป็นกระบวนการของการพัฒนาชีวิตและสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองและพึ่งกันเองได้ และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นอุดมการณ์และหลักการในการจัดการศึกษาของชาติได้กล่าวเอาไว้

สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับการกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมากโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะในด้านต่างๆ ตามแต่วิชาหรือกิจกรรมนั้นๆ ทุกวิชามีความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากัน รวมถึงในด้านการเรียนการสอน วิชาดนตรี ดนตรีเป็นสิ่งจำเป็นของคนทุกคน อาจกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันเลยก็ว่าได้ จึงได้มีการเรียนการสอนที่เพิ่มมากขึ้นตามสถานศึกษา หรือสถาบันดนตรีต่างๆ นับเป็นสิ่งสำคัญมากอีกเรื่องหนึ่ง ที่ดนตรีสามารถทำให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาการในเรื่องของสุนทรียศาสตร์ พัฒนาทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก รวมถึงการพัฒนาการเรียนรู้อย่างรวดเร็วและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะและประสบการณ์นำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การที่ผู้เรียนจะมีทักษะที่ดีนั้นต้องมีความรู้ความเข้าใจในด้านเนื้อหา ทฤษฎี รวมถึงการลงมือปฏิบัติ อันส่งผลให้เกิดทักษะและความชำนาญ

ในปัจจุบันการจัดเรียนการสอนได้มุ่งเน้นให้ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญในทุกรายวิชา รวมทั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสาระที่ 2 ดนตรี มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงได้มีการศึกษาค้นคว้าการออกแบบการสอนและวิธีการสอนให้เหมาะสมแก่ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีหลากหลายวิธีหลายรูปแบบ และสามารถพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ได้มีนักการศึกษาและผู้สนใจด้านการศึกษาพัฒนารูปแบบและวิธีการสอนต่างๆ ของการเรียนแบบร่วมมือและนักการศึกษาได้ทำการทดลองจึงเกิดการจัดการเรียนแบบร่วมมือกันทั้งที่เป็นรูปแบบทั่วไปสามารถดัดแปลงนำไปใช้เฉพาะวิชานั้นๆ

รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกันมีอยู่หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนที่แท้จริง ทั้งนี้เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของผู้เรียนและพัฒนาผู้เรียนในด้านอื่นๆ ที่ตามมา การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มย่อยเพื่อผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันพึ่งพาอาศัยกันมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและยังพัฒนาในด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการอาศัยผลสัมฤทธิ์ของทีม (Student team-Achievement Division หรือ STAD) เป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้ร่วมมือกันศึกษาค้นคว้า และช่วยกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มมีความกระตือรือร้นในการพยายามให้กลุ่มของตนประสบผลสำเร็จสร้างความสามัคคีและเป็นความภาคภูมิใจให้กับตนเองและกลุ่ม

กระบวนการออกแบบการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (เบญจลักษณ์ พงศ์พัชรศักดิ์, 2553, น.2-3) กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design เป็นกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบหนึ่งที่มีผลที่ปลายทาง ให้เป็นความรู้ฝังแน่นหรือความเข้าใจอันคงทน (enduring understanding) เป็นจุดหลักโดยการออกแบบการเรียนรู้ต้องลึกลงไปถึงจุดสุดท้ายของปลายทาง เป็นความรู้แบบลึกซึ้ง (deep knowledge) อันได้แก่ ความคิดรวบยอด ความสัมพันธ์และหลักการในเนื้อหาเหล่านั้น ในวิชานั้นๆ เรียกว่าความรู้แบบติดเนื้อหาโดยความรู้จะต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสร้างขึ้นจากข้อมูลที่ได้รับเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนผู้เรียนเป็นผู้สร้างขึ้นเอง

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนิชาดนตรีสากลของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ที่ผ่านมาพบว่าในห้องเรียนหนึ่งมีนักเรียนที่มีระดับความสามารถและสติปัญญาในการเรียนนิชาดนตรีและวิชาอื่นๆ ที่แตกต่างกัน นักเรียนมักจะประสบปัญหา คือ เรียนไม่ทันเพื่อน หรือไม่ทันกับระยะเวลาที่กำหนดในแต่ละเนื้อหา ทำให้นักเรียนเกิดความคับข้องใจ เกิดความท้อแท้ใจ คิดว่าตนเองไม่มีความสามารถหรือไม่มีความถนัดทางด้านดนตรีสากล ส่งผลให้นักเรียนขาดความสนใจ เกิดความเบื่อหน่าย และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อนิชาดนตรีสากล จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่าเป็นวิธีการเรียนการสอนที่ไม่สนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะผู้เรียนได้เรียนรู้ไปพร้อมๆ กันทั้งชั้นในระยะเวลาที่กำหนดส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เด็กที่เรียนอ่อนกลุ่มนี้จึงควรได้รับความสนใจจากครูเป็นพิเศษ โดยอาจจะใช้วิธีการสอนซ่อมเสริม เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนได้ทันหรือให้มีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบการสอนหรือเทคนิคการสอนแบบในแบบต่างๆ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design มาใช้สอนในสาระดนตรี เนื่องจากเป็นการจัดให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ในวิชาดนตรีสากล

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนแบบ Backward Design เรื่อง ประเภทของเครื่องดนตรีสากล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สายสามัญโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนวิชาดนตรีสากล เรื่อง ประเภทของเครื่องดนตรีสากลที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สายสามัญ โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 7 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 210 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สายสามัญ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2 ห้องเรียนละ 30 คน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 60 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) และสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/6 เป็นกลุ่มทดลองที่ 2

กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

3.2.1 ตัวแปรต้นได้แก่วิธีการเรียนแบ่งออกเป็น 2 วิธีคือ

3.2.1.1 กลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบร่วมมือแบบเทคนิค STAD

3.2.1.2 กลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design

3.2.2 ตัวแปรตามได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. เนื้อหาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ เนื้อหาวิชาดนตรีสากลเรื่อง ประเภทของเครื่องดนตรีสากล โดยแบ่งได้ดังนี้

- 4.1 เครื่องเป่าลมไม้ (Woodwind)
 - 4.2 เครื่องเป่าลมทองเหลือง (Brass Wind)
 - 4.3 เครื่องเคาะตี (Percussion)
 - 4.4 เครื่องลิ่มนิ้ว (Keyboards)
 - 4.5 เครื่องสาย (String)
5. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลาทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยใช้เวลาจำนวน 3 คาบๆ ละ 50 นาที

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีสากล เรื่อง ประเภทของเครื่องดนตรีสากล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สายสามัญ โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน กรุงเทพมหานคร ของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจและสามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีสากล เรื่อง ประเภทของเครื่องดนตรีสากล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สายสามัญ โรงเรียนสารสาสน์วิเทศ บางบอน กรุงเทพมหานคร ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา เนียมสุวรรณ (2547,บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STADและการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติ 2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ STAD มีเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของพรชัย จันทไชย (2545, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนาม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAD) และกิจกรรมตามคู่มือครูของ สสวท. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAD) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนาม สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูของ สสวท. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงาน

วิจัยของอภิชาติ จันทรสรวย (2542, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง รูปสี่เหลี่ยมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAD) และการสอนแบบวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAD) สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAD) มีเจตคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ โบนาร์พาร์ท (Bonapart, 1990, 1911-A) ได้ศึกษาผลกระทบของการร่วมมือกับการแข่งขันในห้องเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบรอบรู้ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และการนับถือของตนเองเกรด 2 จำนวน 240 คน การศึกษาครั้งนี้วัดผลกระทบของนักเรียน 2 กลุ่ม ที่เรียนโดยวิธีการร่วมมือการเรียนรู้ (STAD) กับการแข่งขันในการเรียนรู้แบบรอบรู้ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และการนับถือตนเองของกลุ่มที่เรียนโดยวิธีการร่วมมือในการเรียนแบบเรียนรอบรู้ (STAD) สูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนที่เรียนวิชาดนตรีสากล เรื่อง ประเภทของเครื่องดนตรีสากล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน กรุงเทพมหานครที่เรียนโดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design นั้น สาเหตุอาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละ 4-5 คน และมีครูเป็นผู้สอนโดยใช้สื่อประกอบเพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนและเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้นจากนั้นให้นักเรียนทำกิจกรรมเป็นทีมจึงมีโอกาสดำเนินการจากผู้รับฟังเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น จอห์นสัน (สุรศักดิ์ หลาบมาลา, 2536, น.5 อ้างอิงจาก Johnson, 1987, น.27-30) ที่กล่าวว่า นักเรียนที่เข้าใจคำสอนของครูจะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดและอธิบายให้เพื่อนฟังทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น ในการสอนเพื่อนจะเป็นการสอนแบบตัวต่อตัว ทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพราะคะแนนของสมาชิกในกลุ่มทุกคนจะถูกนำไปแปลงเป็นคะแนนของกลุ่มและคะแนนของทุกคนมีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดคะแนนของกลุ่ม ดังนั้นทุกคนจะต้องพยายามอย่างเต็มที่ที่จะอาศัยเพื่อนอย่างเดียวยังไม่ได้ นอกจากนั้น นักเรียนยังได้มีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม มีเพื่อนร่วมกลุ่มและเป็นการเรียนรู้วิธีทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานหรือคะแนนของกลุ่มสูงขึ้นถึงอย่างไรกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จะมีประสิทธิภาพที่ดีได้นั้นก็ต่อเมื่อมีการจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในห้องเรียนที่ดี นักเรียนเข้าใจในหน้าที่และบทบาทการทำงานของตนเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของทีมหรือกลุ่มซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (STAD) ของซูครี สนิทประชากร (2534, น.47-48) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค (STAD) จะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยองค์ประกอบพื้นฐาน 5 ประการ คือ 1) การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (positive interdependent) 2) การปฏิสัมพันธ์กันในระหว่างการทำงานเป็นทีม (Face to Face Promotive Interaction) 3) การรับผิดชอบต่อทีม (individual accountability at group work) 4) การทำงานร่วมกันเป็นทีมย่อย (social skills) และ 5) การทำงานแบบกระบวนการกลุ่ม (group processing) จึงเป็นผลให้นักเรียนที่เรียนโดย

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนควรนำรูปแบบการสอนโดยการใช้กิจกรรมแบบ STAD ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลอย่างสม่ำเสมอ เพราะวิธีการสอนแบบนี้เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

2. ครูผู้สอนควรนำรูปแบบการสอน โดยการใช้กิจกรรมแบบ STAD ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระวิชาอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้บรรยากาศการเรียนที่แตกต่างไปจากเดิม นักเรียนจะได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อเพื่อนมากขึ้น ฝึกความรับผิดชอบ การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ตลอดจนกระบวนการต่างๆ ในการทำงานเป็นทีมหรือกลุ่ม ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์กับการสอนในรูปแบบการสอนวิธีอื่นๆ และในรายวิชาอื่นๆ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- ชูศรี สนิทประชากร. (2534, กรกฎาคม-ธันวาคม). การเรียนรู้โดยการร่วมมือ. จันทรเกษมสาร, 2(4), 47-48.
- เบญจลักษณ์ พงศ์พัชรศักดิ์. (2553). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ แบบ Backward Design. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. การวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 3(1), 23-24.
- พรชัย จันทไชย. (2545). การเปรียบเทียบการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการแบ่งกลุ่มสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAD) และกิจกรรมตามคู่มือครูของสสวท. วิชานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

- สุพัตรา เนียมสุวรรณ. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2531, กุมภาพันธ์). การเรียนการสอนแบบร่วมมือ. *วารสารวิทยจารย์*, 86,(2), 4-8.
- อภิชาติ จันทร์สรวย. (2542). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง รูปสี่เหลี่ยม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและการสอนแบบวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยสารคาม.
- Bonapart, Edwaed Paul Christian. (1990). The effect of cooperative versus competitive organization for mastery learning on mathematical achievement and self-Esteem of Urban Second-Grade Pupils. *Dissertation Abstracts Internation*, 50(7), 1911-A.